

[Elmqvist.]

ligesom vi også i et samråd med ministeren kan få lejlighed til en mere indgående drøftelse af forskellige spørgsmål, end der kan finde sted her.

Jeg kan altså, idet jeg giver fuld tilslutning til lovforslaget og dets principper, med de enkelte betænkeligheder, jeg har givet udtryk for, anbefale lovforslaget til en velvillig behandling, og jeg skal under hensyn til den højtærede justitsministers ønske om at få lovforslaget gennemført i denne samling også, omend jeg gør det med lidt blødende hjerte, anbefale det til en hurtig behandling.

Lisbet Hindsgaul: Spørgsmålet om straffede personers placering i de borgerlige rettigheder, når straffetiden er tilbagelagt, har været og er stadig et af de problemer, som mange har beskæftiget sig med. Man er enig om, at samfundet har pligt til at holde justits, så landets love respekteres og borgerne kan leve i fred og tillid til, at liv og ejendom har en retslig beskyttelse, men går tanken videre til de mennesker, der sætter sig udenfor det lovordnede samfund, til de personer, der øver forbrydelser, så at man for kortere eller længere tid må fjerne dem fra det frie liv og de dertil knyttede borgerlige rettigheder, så opstår i hvert fald i et moderne samfund spørgsmålet om, hvor længe og hvor omfattende man skal lade straffen virke som straf for de pågældende, og om der ikke, således som den højtærede justitsminister tilstræber gennem det foreliggende lovforslag, kan findes en mulighed for på enkelte områder at give personer, der har udstået straffetiden, en adgang til at få de borgerlige rettigheder tilbage.

Jeg forstår imidlertid godt, at handelsorganisationerne har haft betænkeligheder, da enhver erhvervsorganisation naturligvis er interesseret i, at standen bevarer den tillid og respekt, der er nødvendig for samarbejdet mellem sælger og køber, herunder også i lærlingsspørgsmålet. Heri er jeg ganske enig med handelsorganisationerne. Desamme vanskeligheder må selvsagt gøre sig gældende for sagførerstanden. Der må der være et uangribeligt tillidsforhold tilstede, som ikke giver plads for, at personer, der er straffet for juridisk tillidsbrud, igen kan erholde næringsbevis, til mulig skade først og fremmest for standen, men også i nogen grad for kunderne. Og der kan jo være adskillige tilgrænsende områder, hvor domstolene må træffe den endelige afgørelse.

Jeg forstår imidlertid lovforslaget således, at justitsministeren ønsker visse nye juri-

diske regler for den straffede persons genoptagelse i et normalt samfundsliv på områder, hvor dette er forsvarligt, og her kan jeg på mit partis vegne ganske tilslutte mig den højtærede justitsministers opfattelse, som den giver sig udtryk i det foreliggende lovforslag. Jeg har som de fleste medlemmer i det høje ting ikke få gange været mennesker på nært hold, der efter endt straffetid stod hjælpeløse — først og fremmest fordi de borgerlige rettigheders bortfald var en efterstraf, de ikke helt havde gjort regning på, og fordi det var svært at give en forklaring på det tomrum i tilværelsen, som måneder eller år tilbragt indenfor fængslets mure havde forårsaget, når de pågældende søgte ny stilling. Jeg tror derfor, de nye regler vil hjælpe adskilligt, og det er et glædeligt fremskridt. I hvert fald vil mange mennesker få chancen endnu en gang, en chance, der kan give vedkommende muligheder for et normalt liv i naturlige arbejdsomgivelser.

Må jeg i forbindelse hermed tilføje, at der jo er et par ting, man ikke kommer udenom, selv med den bedste og mest humane lovgivning. Det er karakteren i mennesket og den hjælp, han muligt i den fængslede periode har fået i retning af uddannelse og almen opdragelse af karakter-skabende art. Jeg tror, at denne side af den fængslede tilværelse bag murene har uhyre betydning den dag, han eller hun udenfor murene mødes med et årvågent samfund, der ifølge sine grundsætninger må være skeptisk indstillet overfor den straffede persons genoptagelse i arbejde og samfundsliv på lige fod med hensyn til de borgerlige rettigheder, som mennesker i en normal tilværelse naturligt må have. Jeg mener derfor, der må fortsættes, således som jeg ved man indenfor de pågældende ansvarlige fængselsmyndigheder allerede i dag arbejder. Den opdragende gerning kan ikke lægges til side, hvis man vil give de mennesker, der selv har vilje og karakter til at gå den rigtige vej, en chance i tilværelsen. Dette skal efter min mening stadig udvikles, så langt det er foreneligt med straffens hensigt.

Jeg skal af naturlige årsager ikke fordybe mig i juridiske refleksioner over det foreliggende lovforslag, men henviser til de udtalelser, der er fremsat af mit partis ordfører i det andet høje ting. Dog vil jeg gerne, inden jeg slutter min ordførertale, takke fhv. justitsminister Steineke, det høje tings formand, og den nuværende justitsminister for det arbejde, der er nedlagt i dette lovforslag; det er et stort fremskridt i humanitetens ånd. Jeg kan naturligvis gå med til, at lovforslaget underkastes en kort og hurtig